

עולם האשה

הבן או הבת מתמרדים. לפתע אין הם ילדים קטנים עוד. כיצד תעזרי להם?

בימים הקרובים עומד לצאת לאור, בארצות-הברית, סיפרו השני של פרופסור חיים גינות, האיש שכתב את רב-המכר „בין הורים לילדים“. בסיפרו החדש, המבטיח להיות סנסציה לא פחותה מקודמו, דן המחבר במאבק המר והממושך בין ההורים לילדיהם, כאשר הללו עוברים את התקופה הקשה של גיל הטיפשעשרה. „עולם האשה“ מגיש לך פרק מתוך ספר חיוני ומעניין זה.

פרופסור גינות

אחד הוא משתמש בכיטויים גסים — ולעור מת זאת הוא מתבייש להחליף בגדים ב" נוכחות משהו אחר. הוא ידבר בחופשיות על ענייני אהבה — אחרי הכל, הוא שייך לדור שאחרי המהפיכה-המינית, לא? — אבל ימלט כל עוד נפשו בו, ברגע שאמו תנסה לתת לו חיבוק.

הנחמה היחידה שלנו היא, שיש שיטה בשיעורן הזה: אישיותו של הגבר שלנו עוברת שינויים דרמטיים בתקופה זו, עת הילד הופך לגבר, מנתק את קשרי-הילדות עם הוריו, יוצר מערכת-הזדהות חדשה עם סביבתו — וחשוב מכל, מגבש לעצמו את זהותו שלו החדשה.

תוך חיפושיו אחרי זהותו החדשה, דומה הנער לסוס משתולל, אך חוסר-המשמעת שלו והתמרדותו אינם מכוונים כל-כך נגד

זה, ואנו, ההורים, תוהים נבוכים ואיננו מבינים איזה שד ניכנס בס: הלא עד לפני כמה זמן היה הילד כל-כך ממושמע, כל-כך טוב.

התמרדות —

ותגובה

במובנתו אנו מגיבים בשורת צעדים נואשים — המתגלים חסרי-תועלת כולם. בתחילה אנחנו מנסים תקיפות. כשזה ניכר של, אנחנו עוברים לחיבה ולשון-בקשה. גם זה ניכשל. פונים להגיון — לא עורה. מנסים ליגלוג וציניות. שום דבר, דבר אל הקיר, ביאושנו, אנחנו חוזרים שוב לאווי מים וצריחות שרצינו להימנע מהם. זהו תהליך המקובל כיום במשפחה המור

בחייה של כל אם מגיע לפתע היום, בו היא אומרת לעצמה — בהפתעה גמורה: „הלא ילדי איננו יותר ילד קטן.“ תגלית זו היא חווייה נדירה, רגע מלא אושר — ואימה, אושר, בראות האם את ילדה הופך לנער, ואימה — בידועה, כי מעתה לא תוכל עוד להמשיך ולגונן עליו מפני סכנות-החיים.

עתה, נולד גם מאבק: כהורים, אנו זקוקים לך כנך שילדינו יודקקו לנו. אך הצורך שלהם, כנערים מתבגרים — הוא דווקא לא להיוקק לנו. שני צרכים מנוגדים אלו יוצרים חיכוך יומיומי, בלתי-פוסק, לאורך כל שנות התבגרותו של הנער — תוך ה" תהליך שבו אנו עוזרים לו להשתחרר מתלותו בנו ולהיות עצמאי.

כיצד נחיה עם ילדינו בגיל זה? תקופה זו יכולה להיות שעתנו היפה ביותר: לי- שחרר את הרסן, דווקא שעה שאנחנו רוצים כל-כך להדק אותו כדי לשמור שה ציפור לא תעוף מהקן. למאמץ זה, הדורש נדיבות, והקרבה עלאיים, מסוגלים רק ההורים.

הם

ואנחנו

אומר אביו של ג'ימי: אני מוכן לעשות הכל בחיים כדי שבני יצליח. אומר ג'ימי בן ה-16: „נשבר לי כנר מהעצות האינסופיות של אבי. כל הימים הוא רק מברבר על עתידי ועתיד, ובין תיים הוא הורס לי את ההווה.“

אומרת אמו של טוני: „בני הלך למסוי בת. אז אמרתי לו, תבלה יפה, טוני, אבל אל תתפרע יותר מדי. היית צריך לראות איך הוא התנפל עליי, אולי לא תנידי לי מה לעשות? אינני יודעת — כבר נהיה מסוכן להניד לו אפילו בוקר טוב. מי הוא חושב שאני — האוייבת שלוג? אומר טוני בן ה-15: „אמי מתנהגת כאי- לו הייתי תינוק. תתנהג יפה, עמוד זקוף, השתמש במפית, תיזהרי, נישבר לי מזה.“

מה הולך כאן? הלא כל-כך ברור שהורים אלו רוצים רק את טובתם של הילדים. אך אלו דוחים אהבה זו — וההורים עומים דים בפניו דילמה קשה: כיצד לעזור — כאשר עורחך אינה רצויה? כיצד להדריך ולכחן — כשכל מילה מצידך מתפרשת כהתערבות גסה?

האם ייתכן בכלל, במצב זה, לחיות ב" הרמוניה, בשלחה, ובכבוד-הרדי — או שה" סיכוסכים האינסופיים הם בלתי-נמנעים? ייתכן — אך רק בתנאים מסויימים.

ספר זה מתחה אותם. לבני-הטיפשעשרה יש ראודאר פנימי מ" שוכלל המגלה בדייקנות כל מה שמרגיז את הוריהם — ואז עושים בדיוק את

זהירות: שנותיהם

הרגישות ביותר

אל תשכחי — אלו ימים קשים גם בשי- בילו. ימים של חרדה, בילבול, חוסר-ביטחון. הביני — הוא סובל. אין טעם, משום כך, גם לשאול אותו: „מה נכנס בך היום? מדוע אינך מסוגל לשבת רגע בשקט? מה את רוצה — שהוא יענה לך: „אמא, את לא מבינה שאני מתבגר, נקי רע בין רגשות מנוגדים, נשרף בתשוקות מורדות?“ עלייך להכין שיש דברים שאין עליהם תשובה.

● אל תגלי הבנה יותר מדי. הטיפשונים שלך לא רוצים שתביני אותם. הם חשים עצמם כה מיוחדים במי- גם, בעונה זו. הם בטוחים, שמה שהם מרגישים — עוד לא הרגיש יצור-אנוש לפ- ניהם. הם נעלבים ממש כשאת אומרת להם: „כן, אני יודעת בדיוק מה אתה מרגיש. גם אני בגילך הרגשתי כך.“ בזאת, הרסת להם את כל העסק.

● קבלי את עצבנותו ואת התנהגותו המרגיזה. ההורים חייבים להכין את מידת-העצמאות שלו, ואת תכונות-אופיו החד- שות, המתגלות. שאל בן-טיפשעשרה אחד את המוכר בחנות, עת קנה לעצמו זוג מכנסיים: „תגיד, אם הם ימצאו-הן בעיני אמי — אוכל להחליף אותם?“

ההורים הם נועדו בעיקר לבחון את מידת-העצמאות שלו, ואת תכונות-אופיו החד- שות, המתגלות. שאל בן-טיפשעשרה אחד את המוכר בחנות, עת קנה לעצמו זוג מכנסיים: „תגיד, אם הם ימצאו-הן בעיני אמי — אוכל להחליף אותם?“

החיפוש

אחרי הזהות

ההורים חייבים להכין את מידת-העצמאות שלו, ואת תכונות-אופיו החד- שות, המתגלות. שאל בן-טיפשעשרה אחד את המוכר בחנות, עת קנה לעצמו זוג מכנסיים: „תגיד, אם הם ימצאו-הן בעיני אמי — אוכל להחליף אותם?“

● קבלי את עצבנותו ואת התנהגותו המרגיזה.

(המשך מעבר לדף)